

Tone in vran.

Vran:

„Kra . . . kra . . . kra! . . .
Tone, kaj si še doma?
Nisi danes v šolo šel?
Prazno glavo boš imel!“

Tone:

„O, ti nerazumni vran!
Kaj je to za v šolo dan!
Sever brije preko gričev,
izpod neba pa kosmičev
vsiplje se na milijone —

pa naj v šolo šel bi Tone? —
Vran, le ti brž v šolo tecí
pa tovarišem tam reci,
da jaz za pečjo sedim
in se jim glasno smejim!“

Vran je res odfrfotal.

Tone je doma ostal
in prav malo, malo znal.

Ko se v letih je postaral,
zanj ni nihče, nihče maral.

Lisica in žerjav.

(Po Tolstoju.)

Lisica je pozvala žerjava na obed in mu podala juho na krožniku. Žerjav ni mogel nič zajeti s svojim dolgim kljunom, in lisica je sama vse snedla. Drugi dan je povabil žerjav lisico k sebi in jej podal obed v steklenici z ozkim grlom. Lisica ni mogla vtekiniti gobca v steklenico, a žerjav je vtaknil svoj dolgi vrat v steklenico in je sam vse izpil. *F. N.*

Deklica in razbojniki.

(Po Tolstoju.)

Deklica je pasla na polju kravo. Prišli so razbojniki in so odvedli deklico. Privedli so jo v gozd na svoj dom in so jej zapovedali, naj kuha, snaži in šiva. Deklica pa je živila pri razbojnikih, delala zanje, a ni znala, kako bi ušla. Kadar so razbojniki odšli, so jo zaprli. Nekoč so pa odšli vsi in pu-